

se niso mogli prečudit, zakaj toliko divja! — Jazbinšek najme voz ter z orožnikom stražmeštrom, g. Viziakom, takoj tatu zasleduje, ter ga najdeta v osebi Andreja Bikoška v Dramljah pri neki gostilni, kjer je že tekuškal konja prodati. Ta mladi uzmavec stanuje pri svojih starših v Gradišah v Škofji vasi, pa se z okradenim vozom ni proti domu peljal, temveč mimo Celja na Teharje in Dramlje. Oče Miha Bikošek je strastno klerikal, in tako seveda sin, zatorej zopet nov dokaz: kjer je klerikalstvo, tam cveti vse hudo in nasprotno, pijanstvo itd. V tem slučaju pa ni več tiha tatvina, temveč „ciganski rop“, da pri belem dnevu, na praznik Device Marije, na državni cesti, v sredi trga, v pričo mnogih a neznanjih ljudi, takšno tatvino v vrednosti 700 krov v vsi predznosti izvrši ter veliko ljudi na cesti srečava; konja pa je tepel in trpinčil, da je bil ves sestradan, zdelan in moker, ko so ga najšli. Pa duhovstvo mu tega ne bode v zlo štel, vsaj je iz klerikalne hiše, kot takemu je vse dovoljeno. Marioborski zvijači so še celo Macoha, cerkevnega milijonskega tatu in roparja zagovarjali!! — in vse vtajiti hoteli, kakor navadno. Samo napreden ne sme biti, ter pravične časnike ne sme brati, potem je vse dobro, sicer pa je vsa milost pri „Bogovih na zemlji“ zgubljena.

Tri krave,

ki dobijo vsak dan Vaccin v krmo, dajo toliko mleka, kakor drugače štiri in ostanejo vedno zdrave in krepke.

Tri svinje

se lahko z isto krmo mastne napravi, katero se rabi drugače za dve, ako se juri za vsak dan nekaj Sulinia. Za one, ki hočejo v svojih hlevih preprečiti vstop bolezen in ki se zamajajo za umstveno živalirejo, naj zahtevajo podučeno knjigo direktno od fabrike

Že pred leti določila je oblast kroškega mojstra Georga Pritzl v Gradcu kot jeroba za sedaj 7 letno Terezo Lauffer. Pritzl je poštenjak, ki je hotel vključi svoji lastni revščini otroku boljšo bodočnost preskrbeti. Vsled tega dal je otroka k zakonskim Diamant, ki so v vsakem oziru pošteni posestniki v Spodnjem Porčiu v slov. gor., v oskrbo. Da bi se otrok v poznejšem času lažje skozi življenje priboril, naročil je Pritzl, da mora iti v nemško šolo v sv. Lenart.

To pa je seveda klerikalno-prvaške hujšače v Porčiu z občinskim predstojnikom na čelu grozno razburilo. Pričeli so psovati in groziti, tako da je Diamant v bojazni otroka zopet iz nemške šole vzel in v slovensko dal. Ko je Pritzl o temu prvaškem nasilju izvedel, pisal je takoj na nadučitelja Jakoba Kopič na slovenski šoli v sv. Lenartu pismo, v katerem je zahteval, da se otroka všola takoj v nemško šolo, kjer ga hoče na kot postavnji jerob nemško vzgojiti. Nadučitelj Kopič pa je bil dovolj nesramen, da je pismo ednostavno prezrl in otroka nadalje protipostavno v svoji — „učilnici“ obdržal.

Ko je Pritzl videl, da na ta način ničesar ne doseže, poslal je začetkom julija lanskega leta svojo ženo v Porčič, da bi otrok nazaj v Gradec pripeljala. Tako je prišla torej mala Tereza v Gradec in je vstopila tam seveda v nemško šolo. Tako nato pa so nekateri zagriženi prvaki brez vsakega vzroka in brez pravice zahtevali od sodnije, da se Pritzl odstavi kot otrokov jerob, da se otroku zopet zakonskim Diamant odda in v prvaško šolo pošilja. Obenem se je jeroba Pritzl naznanilo, kjer je otroka odpeljal (!). Sodnija je zadevo preiskala. Pritzl je izjavil, da pošlje otroku zopet nazaj k zakonskemu Diamantu, to pa le pod pogojem, da se bode otroka v nemško šolo pošljalo. Tako je prišla mala Tereza v oktobru lanskega leta zopet nazaj v Sp. Porčič.

Komaj so imeli prvaki vbogega otroka v svojih kremljih, poslali so ga že zopet v slovensko šolo. Zakonska Diamant sta izjavila, da se ne moreta braniti pred prvaškim nasiljem. Baje je celo občinski predstojnik preposedal (!), otroka v nemško šolo dati. S kakšno pravico je to storil, to seveda živ krst ne vede.

Zdaj seveda je isgubil tudi Pritzl svojo potrežljivost. Obrnil se je na nadučitelja Flory na nemški šoli v sv. Lenartu, ki mu je napravil vlogo na deželni šolski svet, katero je Pritzl podpisal in odposlal. Potom sodnije se je sedaj občinskega predstojnika opozarjalo, naj se ne vtokava v to zadevo in naj takoj otroka iz slovenske šole vzame ter v nemško šolo da. Vkljub temu je otrok v slovenski šoli ostal. Zdaj je spisal nadučitelj Flory pritožbo, ki jo je podpisal Pritzl in odposlal dež. šolskemu svetu. Obenem je poslal Pritzl svojo ženo v Porčič, da otroka zopet v Gradec spravi. Žena je dobila otroka v slovenski šoli. Ko je nadučitelju naznanila, da bode otroka seboj vzela, rekel ji je prvaški hujšač Kopič, da zato nima pravice; grozil je ta nešramnež celo, da bode pošteno ženo zapreti

zaradi čenstohovskih zločinov obsojali ves duhovniški stan. Ne, prepričani smo, da se nahaja v katoliški duhovščini še mnogo mož, ki so resnično duhovniki in ki se z nami vred zgražajo nad zločini. Klerikalni listi seveda bi najraje vsako napako posameznika zvalili na celo stranko svojih nasprotnikov.

Res je, da je vera vsled škandala v Čenstohovu hudo trpela. Kajti pravoslavni popi imajo zdaj lahko delo pri napadanju katoliške vere med ruskim ljudstvom. In to se mora višji cerkveni oblasti že očitati, da je bila grozovito nemarna in da se skozi leta ni brigala za škancale v tem roparskem kloštru.

Vbogo katoliško ljudstvo, kaj je postal iz tvojih pastirjev! V globoki veri si nosilo svoje krvave krajarje in jih darovalo čenstohovski Materi Božji, da so jih podli menih potem zapravljali. . . Res, tudi na Ruskem bi potrebovali moža, ki bi znal z kloštri tako obračunati kakor naš nepozabni kmetski cesar Jožef II. . .

(Konec.)

Mr. T. Paraskovich,

nadvojv. kamorni lifer, Dunaj, VI., Marijhilferstr. 51, poštni predel B 15, ali pa od sledenih depoziterjev: Gradee: Assmann Alois, Poldau: Hans Bergmann, Bruck a. M.: Johann Petz, Laški trg: And. Elsbacher, Prevalje: Heinr. Filipovski, Hatzendorf: And. Fritz, Josef Platzter, Maribor: Silvester Fontana jun., Riegersburg: Alois Dunkel, Gab. Koller, Mureck: Anton Preissmuth, Sv. Mohor: Hans Gasser, Sochau: Josef Gmeiner, Neudau: Ferd. Gortan, Burgau: Johann Gortan, Feldbach: Johann Gortan, Frohleiten: Hans Grasnigg, Spittal: Franz Grebmmer, Friedberg: Julius Grill, Leibnitz: Josef Gachler, Wilden: Franz Xaver Haslinger, Spodnji Drauburg: Friedr. Hattenberger, Kirchberg: Josef Höllerl, Velikovec: Johann Kanderth's Witwe & Sohn, Ebiswald: Karl Rieslinger, Beljak: Johann Klembas, St. Vid na Glani: Johann Knaus, Mallestig: Josef Koller, Weiz: Josef Kehlhauser, Wies: Ferd. Koller, Celje: Anton Kolenc, Stainz: Ernst Kolmann, Radgona: Anton Korošec, Laffitz: Franz Krausler, Kriegelach: Hans Krawagna, Fürstenfeld: Johann Kanghaus, Mürzschlag: A. Laschitz, Voitsberg: Karl Leitner, Ehrenhausen: Josef Leitner, Pinggau: Franz Muhr, Ober-Drauburg: Karl Mannhart, Afenz: Eduard Mihaler, Gleisdorf: Max Mörath, Celovec: Anton Ogris, Feldkirchen: Petech & Jessernigg, Dechantskirchen: Hans Pinter, Kirchdorf: Ottokar Piselli, Smarje: Alois Pucher, Ptuj: Josef Podgorolec, Gross-St. Florian: Alois Puntigam, Deutschlandsberg: B. Purkarhofer, St. Ruprecht: Anton Rdsenberger, Fehring: Johann Sandhofer, Säxenburg: Vinzenz Sommergerg, Greifenburg: Josef Schober, Kirchberg: Spar- und Konsumverein, Arnoldstein: Alois Schellanner, Marenberg: Josef Schober, Paternion pri Bistrici: J. Stefaner, Grafenort: Anton Strobl, Fehring: Fritz Wagner, Mitterdorf: Rudolf Wildner, Kindergarten: Franz Wildner, Knass: Anton Zöhrer.

Boj za deco!

Zagriženost od gotovih prvakov nahujskih ljudi presega že vse meje. To dokazuje sledeči slučaj, ki se je pred kratkim pred sodiščem doigral.

2. avgusta: Že delj nego tri tedne nisem bil pri spovedi. Pri zadnji spovedi nisem bil odkrit in nisem priznal vseh grehov. Zamolčal sem, da sem gresil z neko omoženo žensko in celo z bratovo ženo.

4. oktobra: Klel sem, toda napisal se nisem. V tem stanju sem izpovedoval. V zakristiji sem vzel pest grošev.

S tem smo poglavitev točke iz velike te sodnje žaloigre objavili. Kakor smo že svoj čas poročali, se je sodba tako-le glasila:

Pater Damas Macoch je bil obsojen zaradi umora, ponarejevanja listin, poneverbe in tatvine na dvanaest let prisilnega dela in dosmrte deportacije v Sibirijo, Helena Macochova v dvoletno ječe, pater Starczewski na pet let ječe, pater Olesinski na dvainpol leta ječe, Pianko na štiri meseca, Blasikievč na eno leto ječe, Cygnovski na teden dni zapora. Pertkievč je bil oproščen.

Mi gotovo ne spadamo med tiste, ki bi

pustil. Po našem mnenju bi bilo treba šolopogeb takimi učitelji zapreti . . .

Ta impertinentnež Kopič pa je bil celotajo predren, da je bil celo tako predren, dačaj zaradi pritožbe, v kateri se je govorilo o nedovsem nasilju, tožil Pritzla in nadučitelja Kopiča, čutil se je nameč Kopič na svoji „časti žaljenesni“. Pred sodnijo se je dokazalo, da sta zakovari Diamant malo Terezijo le pod pritisli udi prvaških hujšačev v slovenščino dala. Prvaški hujšači v svoje kremlje dobiti in ter namen so postavno in pravico v blato terja Sram jih bodi!

Novice.

Veselo Velikonoč

vsem prijateljem, odjemalcem in sotru kom želite.

uredništvo in upravnštvo
„Štajerca.“

Odkrita beseda. Stari prijatelj našega godnam piše: Največja in najpogostejsa hudo vseh vrst se nahajač ravnino med hinav (političnimi) duhovniki in sicer: pretepači, voprisečniki, zapeljivci h krivim prisegam, z siljevcem in prelomniki volilnih postav, zapečam nedolžne šolske mladine, nečistniki, pohotljivi možki spolom, ubijalci, morilci, goljuhi, temna tisoča in milijone denarja, srebrnine, zlatotisov, žlahtnih kamenov v romarskih cesta itd. A pri vsem tem se zovejo in bliščijo, i emazilence, božje namestnike, nedolžne kot Bogove na tem svetu. To je hinavsko tez danes naj omenim le par slučajev, to palevit ker se delajo črni listi tako počožni. Evrop 1) Golob, kaplan pri Novi cerkvi pretepal pespleš (!) godca tako, da je postal ta doča „pohabljenec“ (!) in sedaj skrivajo pretepati samostanah ali v farovih, aki ni všel v Amoy pa „Slov. gospodar“ molči! 2) Župnik Šak iz Črešnjevca pretepel je staro žensko, namene sam krivo prisegel, temveč še dve žrtvi h krivi prisegi poučil in prisilil, ter je 3, 4 meseca v težko ječo porinil — pa „Slov. gosp.“ ga je še takrat „zagovarjal“! 3) Žra Cuzek iz Kopanj na Notranjskem dobil je dne zapora zaradi grozitve pri obč. volitvih vnotaka pa se dela pri nas skoraj občno v malim izjemkom, in edino s to pomočjo zate jejo, nikdar in nikoli pa po pravici. A „Slov. gospodar“ pa molči, ker samega sebe ne e 4) Šlamberger, kaplan v Žetalah, vskrnu mnogo šolskih dekle, dobil je dve leti celo ječe; pa uredniki „Slov. gosp.“ so molčali 5) Weiglein, prijor servitov v Langegu na Ljubljanskem je 14 letno dekle iz imovite zapeljal; zato je pobegnil, uredniki „Slov. gosp.“ pa molčijo. 6) Šorn, župnik v Belih vodah, mitorski grešnik z možkim ljubčekom . . . dñiki „Slov. gosp.“ so ga takrat zagovarjal se je fari odpovedal. 7) Župnik Cielolkovska Poljskem je veliko denarja ogoljufal, zdaj ga tiralnica. Uredniki „Slov. gosp.“ molčajo. Klerikalni poslanec „Ljudske stranke“ Škocjan na Ogrskem, je vse vrste hudoobje uganjal, ko so ga policaji prijeti, je „streljal“ na pa „Slov. gosp.“ molči. 9) Pater Damas Matijevic njegovi tovariši so bili razuzdanci, pohotljivi, goljuhi, tatovi na stotisoče in mnogo v svojem samostanu in v romarski cerkvici vi uredniki „Slov. gosp.“, zakaj molčite o tem grozovitem hudoobjestvu kot „nemški stanski zidovi“? Vas ni sram! ? 10) Franc Anzelm v Nazarjih je dobil zaradi žaljenja več tednov ječe, ali duhovniški sobratje se dali denarja in prilike, da je pravočasno v Am-